

[Udenrigsministeren]

længere årrække, og der havde været mange både politisk og teknisk set omme punkter.

Derfor var det glædeligt at konstatere, hvor gnidningsløst indslusningen af Spanien og Portugal rent faktisk er forløbet siden den 1. januar 1986. Den megen frygt for en langt mere besværlig beslutningsprocedure i et EF omfattende tolv imod som hidtil ti medlemslande har vist sig at være ubegrundet.

Regeringen er meget tilfreds med denne udvikling. Danmark støttede fra starten de to landes indtræden i EF. Det har styrket de unge demokratier, og det er i sig selv glædeligt. Det er også meget tilfredsstillende, at det første år, lad os kalde det indkøringsfasen, er forløbet så godt, at ingen rigtig har hæftet sig ved, at EF nu er blevet til tolv medlemslande.

I den forbindelse vil regeringen gerne gøre det klart, at Danmark vedstår den politiske forpligtelse, vi påtog os under optagelsesforhandlingerne og under forhandlingerne om Europæisk Fælles Akt om at styrke EFs bestræbelser på at medvirke til en økonomisk fremgang i de dårligst stillede medlemslande.

Det er måske ikke et emne, der tiltrækker sig særlig stor opmærksomhed i Danmark, men det er til gengæld tilfældet i de sydeuropæiske lande, og vi bør ikke lukke øjnene for denne realitet. Det er vigtigt med solidaritet imellem EFs medlemslande, og en af måderne, hvorpå denne solidaritet kommer til udtryk, er bistanden til den økonomiske udvikling i de dårligst stillede regioner.

Der er ingen tvivl om, at dette emne i de kommende år vil indgå med betydelig tyngde i EF-samarbejdet og indtage en væsentlig mere fremtrædende plads, end det hidtil har været tilfældet.

Den 1. januar 1986 var ligeledes datoen for ikrafttrædelse af den finansieringsreform, som blev etableret på Det Europæiske Råds møde i Fontainebleau i juni 1984, og som jo omfatter tre elementer, for det første en forøgelse af finansieringsrammen fra 1 pct. af et fælles beregningsgrundlag for merværdiafgift til 1,4 pct., for det andet indførelse af begrebet budgetdisciplin og for det tredje en løsning af det såkaldte britiske budgetproblem.

Allerede under forhandlingerne forud for Det Europæiske Råds møde i Fontainebleau pegede Danmark på, at en forhøjelse af det såkaldte momsloft fra 1 pct. til 1,4 pct. næppe ville være tilstrækkeligt til at befordre den

dynamik og udvikling i EF, som af mange grunde var ønskelig.

Efter dansk opfattelse måtte der lægges vægt på udviklingen af nye fælles aktiviteter som f.eks. forskning og teknologi, industripolitik, miljøpolitik og arbejdsmiljø, og det kunne ikke gøres uden yderligere finansielle midler. I betragtning af, at det allerede på daværende tidspunkt kunne forudses, at videreførelse af den fælles landbrugspolitik og den fastsatte udbygning af EFs regionalfond og socialfond ville kræve betydelige finansielle ressourcer, ville en så begrænset forøgelse af finansieringsrammen jo sætte snævre grænser for udviklingen af samarbejdet på andre områder.

Denne vurdering har vist sig at holde stik. Allerede på indværende tidspunkt svarer EFs udgifter mindst til størrelsen af den nye finansieringsramme.

I overensstemmelse med den procedurebeslutning, som er indeholdt i finansieringsreformen fra 1984, har Kommissionen nu fremlagt et samlet oplæg, som skal udgøre grundlaget for en ny forhandlingsrunde. Denne forhandlingsrunde er ved at tage sin begyndelse og vil formentlig først finde sin afslutning på et meget senere tidspunkt.

Det er for tidligt at vurdere, hvilket resultat der kan komme ud af sådan en forhandlingsrunde, men det må i hvert fald påregnes, at den kommer til at indeholde de samme hovedelementer som den tidligere finansieringsreform, det vil altså sige en forhøjelse af finansieringsrammen, en form for budgetdisciplin og så en model til løsning af det britiske budgetproblem.

Inden jeg går over til omtalen af Europæisk Fælles Akt, vil jeg gerne nævne betydningen af EPS, der jo indgår i Fællesakten, i og med at denne indeholder traktatbestemmelser om det europæiske udenrigspolitiske samarbejde. Eftersom temaet for dagens debat er EF-samarbejdet, skal jeg ikke gå i dybden med EPS uanset dets positive udvikling, men blot bruge det som et eksempel på betydningen af, at vi i Europa finder fælles holdninger på stadig flere områder i et roligt, fremadskridende tempo.

Ved begyndelsen af 1986 var Europæisk Fælles Akt ligeledes færdigforhandlet, og den blev i februar 1986 underskrevet af samtlige tolv medlemslande.